

[Axel Kristensen.]

det nedsatte udvalg blev der rettet 25 spørgsmål til ministeren, og ministerens svar var udvalget i hænde den 25. maj. Altså brugte ministeren 20 af de dage, vi havde til rådighed, til at besvare vore spørgsmål. Den 1. juni kom ministerens svar til behandling i udvalget, og denne drøftelse fortsattes den 3. juni. Så afbrød pinsen arbejdet, og udvalget samlede først igen 9. juni, hvor nogle af medlemmerne var på rejse med finansudvalget; udvalget hævdede, at det var urimeligt, de skulle være to steder på en gang. Fredag den 10. juni var der møde i tinget, men ikke i udvalget. Det har været en ulempe, at vi ofte har måttet holde møde i udvalget på et tidspunkt, hvor folketinget ikke holdt møde, så man ikke var i stand til at drøfte sagen i partierne. Det er jo hele partiet med alt, hvad dette rummer af viden og erfaring, der skal bruges til at drøfte det, der foregår. Det er ikke nok, at 4-5 mennesker ud af 45 har lejlighed til at drøfte en sag. Det er væsentligt, at man kan drøfte den inden for partiet.

Så afholdes der igen udvalgs møde lørdag den 11. juni, hvor partierne heller ikke var til rådighed for drøftelser. Der blev derefter afholdt møde tirsdag den 14. juni, hvor der var et kort folketingsmøde. Udvalgs mødet denne dag var indkaldt for at afgive betænkning. Endelig afholdtes afsluttende udvalgs møde den 15. juni for at sammenarbejde de forskellige indstillinger.

På mødet den 3. juni, altså en måned efter forslagets fremsættelse og sidste dag før pinse, forelagde finansministeren en skitse til en hel omkalfatring af lovforslaget, og skitsen var ikke formuleret i et lovforslags form. Et udarbejdet forslag var blevet udsendt fra sekretariatet den 7. juni, men var i realiteten ikke flere af medlemmerne i hænde før torsdag den 9. om morgenen. Jeg fik det først i hænde onsdag aften, da jeg kom hjem ved tolvtiden, og skulle arbejde dermed den næste dag, altså om torsdagen, hvor det skulle behandles om eftermiddagen, og forslaget var formuleret som ændringsforslag til en lov, der først blev endeligt vedtaget næste dag i folketinget. Når man sådan får helt nye paragraffer og ikke har det materiale, man skal sammenligne det med, gør det sagen van-

skeligere tilgængelig. Trods dette afleverede oppositionen på mødet om eftermiddagen 14 nye spørgsmål til ministeren. Det er altså ikke os, der har sinket lovforslagets grundige behandling, for om eftermiddagen, hvor vi først havde fået forslaget om formiddagen, stillede vi som nævnt 14 spørgsmål til ministeren.

Det stærkt ændrede forslag har således kun været behandlet i 3 møder i den korte tid fra torsdag den 9. til tirsdag den 14., begge dage inklusive, og ministeren har kun givet sig 2 dage til at overveje og besvare 14 spørgsmål og har derfor også måtte afvise en virkelig undersøgelse af det nye forslags virkninger. Det kunne selvfølgelig ikke gøres på 2 dage.

Usikkerheden hos regeringen og dens 3 partier ses bedst af de svingende standpunkter til den opsparing, der finder sted gennem løbende forbedringer på fast ejendom blandt de ikke særlig kapitalstærke ejere. I det oprindelige forslag var der ingen begrænsning for, hvor små forbedringer der kunne medtages i anskaffelsesbeløbet for en ejendom. Når den ærede ordfører for socialdemokratiet siger, at den ordning, der er foreslået nu, er en væsentlig lempelse, er det ikke en redelig oplysning, for så burde han samtidig have føjet til, at der er væsentlige skærpelser med hensyn til forbedringer. De fandtes ikke i det oprindelige forslag, men er kommet til i det, der nu foreslås.

I skitsen den 3. juni blev det foreslået, at årlige forbedringer for at kunne medregnes i anskaffelsesudgiften skulle både overstige 2 000 kr. og 4 pct. af salgssummen for ejendommen. I ministerens forslag, der første gang behandlede torsdag den 9., var dette ændret til 5 000 kr. og 4 pct. af det regulerede afståelsesvederlag. På grundlag af oppositionens kritik, som jeg senere skal komme tilbage til, ændredes dette den 14. juni til 3 000 kr. og 4 pct., men da vi den 15., altså dagen efter, mødtes for redaktionel gennemgang af betænkningen, så vi ved gennemlæsningen, at det nu var ændret til 2 000 kr. og 2 pct., til trods for at alle regeringspartierne dagen før på forespørgsel fra mig havde stået stejlt på de 3 000 kr. og 4 pct. Sådan skifter det fra dag til dag med de standpunkter, regeringspartierne indtager. Enhver må vist indrømme, at det